

Liturgie

voor de dankdienst
voorafgaand aan de begrafenis van

PETER KOELEWIJN

Sinds 28 november 2022 weduwnaar van Hendrikje Koelewijn-de Graaf

Geboren 17 juli 1937

Overleden 4 december 2024

op donderdag 12 december 2024 om 13.30 uur
in de Zuiderkerk te Bunschoten.

Voorganger: ds. R.M. Werrie
Ouderling van dienst: Henk van den Burg
Organist: Bert Koelewijn

Orgelspel bij het binnendragen: 'Eens als de bazuinen klinken'

*Eens, als de bazuinen klinken,
uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen,
ja en amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen,
Heer', dan is uw pleit beslecht.*

*Als de graven openbreken
en de mensenstroom vangt aan
om de loftrumpet te steken
en uw hofstad in te gaan:
Heer', laat ons dan niet ontbreken,
want de traagheid grijpt ons aan.*

Stil gebed, onze hulp en groet

Woord van welkom

Ontsteken van de paaskaars door Olivia en Christina

Opa door de ogen van Olivia

Zingen: ELB 374: 1, 2 en 3

O Heer, mijn God, wanneer ik in verwond'ring
de wereld zie die U hebt voortgebracht.
het sterrenlicht, het rollen van de donder,
heel dit heelal, dat vol is van uw kracht.

Refrein:

Dan zingt mijn ziel tot U, o Heer mijn God:
Hoe groot zijt Gij, hoe groot zijt Gij.
Dan zingt mijn ziel tot U, o Heer mijn God:
Hoe groot zijt Gij, hoe groot zijt Gij!

Als ik bedenk dat Jezus zonder klagen
tot in de dood gegaan is als een am,
sta ik verbaasd dat Hij mijn schuld wou dragen
en aan het kruis mijn zonde op zich nam. *(Refrein)*

Als Christus komt met majesteit en luister,
brengt Hij mij thuis, hoe heerlijk zal dat zijn.
Dan zal ik vol aanbidding voor Hem buigen,
en zingt mijn ziel: o Heer, hoe groot zijt Gij. *(Refrein)*

Herinneringwoorden door Jouke en Pascal

Zingen: *ELB 376: 1 en 2*

Abba, Vader, U alleen,
U behoort ik toe.
U alleen doorgrondt mijn hart,
U behoort het toe.
Laat mijn hart steeds vurig zijn,
U laat nooit alleen
Abba, Vader, U alleen,
U behoort ik toe.

Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van u alleen.
Dat mijn wil voor eeuwig zij
d' Uwe en anders geen.
Laat mijn hart nooit koud zijn Heer.
Laat mij nimmer gaan.
Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: *Genesis 26: 18 – 33 (NBV '21)*

18 De waterputten die in de tijd van zijn vader Abraham waren gegraven en die de Filistijnen na Abrahams dood hadden dichtgegooid, groef Isaak weer open, en hij gaf ze dezelfde namen als zijn vader ze had gegeven. 19 Ook Isaaks knechten gingen in het dal aan het graven en zij troffen er een bron met helder water aan. 20 Maar de herders uit Gerar maakten ruzie met Isaaks herders. 'Dat water is van ons,' zeiden ze. Omdat hij daarover onenigheid met hen had gekregen, noemde hij die bron Esek. 21 Toen groeven ze een andere put en ook daarover kregen ze ruzie; hij noemde hem daarom Sitna. 22 Daarna trok hij verder, en weer groef hij een put. Hierover ontstond geen onenigheid. Hij noemde hem Rechobot, 'want,' zei hij, 'nu heeft de HEER ons ruimte gegeven in dit land en kunnen wij ons uitbreiden.'

23 Van daar trok hij naar Berseba. 24 's Nachts verscheen de HEER aan hem en zei: 'Ik ben de God van je vader Abraham. Wees niet bang want Ik sta je terzijde, en Ik zal je zegenen en je veel nakomelingen geven omwille van mijn dienaar Abraham.' 25 Toen bouwde hij op die plaats een altaar, riep er de naam van de HEER aan en sloeg er zijn tenten op; zijn knechten begonnen daar een put te graven.

26 Abimelech kwam vanuit Gerar naar hem toe, samen met zijn vertrouweling Achuzzat en zijn legeraanvoerder Pichol. 27 'Wat komt u hier doen?' vroeg Isaak hun. 'U bent mij immers vijandig gezind, u hebt mij toch weggestuurd?' 28 Ze antwoordden: 'Het is voor ons duidelijk dat de HEER u terzijde staat. Daarom leek het ons goed met u een verdrag te sluiten en dit met een plechtige eed te bekrachtigen. 29 Laten we afspreken dat u ons geen kwaad zult doen, zoals wij van onze kant u geen haar hebben gekrenkt en u alleen maar goed hebben behandeld en u in vrede hebben laten gaan. De zegen van de HEER rust immers op u.' 30 Toen maakte Isaak een maaltijd voor hen klaar, en samen aten en dronken ze. 31 De volgende morgen vroeg zwoeren ze elkaar een eed. Daarna deed Isaak hun uitgeleide, en ze gingen in vrede uiteen.

32 Diezelfde dag nog kwamen Isaaks knechten hem vertellen over de put die ze hadden gegraven. 'We hebben water gevonden!' zeiden ze. 33 Hij noemde die put Seba, en daarom heet de stad daar tot op de dag van vandaag Berseba.

Zingen: *Gezang 14: 1 en 2*

De Heer is mijn Herder!
'k Heb al wat mij lust;
Hij zal mij geleiden
naar grazige weiden.
Hij voert mij al zachtkens
aan waat'ren der rust.

De Heer is mijn Herder!
Hij waakt voor mijn ziel,
Hij brengt mij op wegen
van goedheid en zegen,
Hij schraagt me als ik wankel,
Hij draagt me als ik viel.

Schriftlezing: *Psalm 139: 1-6 (NBV 21) en Openbaring 7: 9-17 (NBV '21)*

Psalm 139: 1-6

1 Voor de koorleider. Van David, een psalm.
HEER, U kent mij, U doorgrondt mij,
2 U weet het als ik zit of sta,
U doorziet van verre mijn gedachten.
3 Ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op,
met al mijn wegen bent U vertrouwd.
4 Geen woord ligt op mijn tong,
of U, HEER, kent het ten volle.
5 U omsluit mij, van achter en van voren,
U legt uw hand op mij.
6 Wonderlijk zoals U mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.

Openbaring 7: 9-17

9 Hierna zag ik dit: een onafzienbare menigte, die niemand tellen kon, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand stonden ze voor de troon en voor het lam.
10 Luid riepen ze: 'De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam!' 11 Alle engelen stonden om de troon en de oudsten en de vier wezens heen. Ze wierpen zich neer voor de troon en aanbadten God

12 met de woorden: 'Amen! Lof, majesteit en wijsheid, dank en eer en macht en kracht komen onze God toe, tot in eeuwigheid. Amen.'

13 Een van de oudsten sprak mij aan: 'Wie zijn dat daar in het wit, en waar komen ze vandaan?' 14 Ik antwoordde: 'U weet het zelf, heer.' Hij zei tegen me: 'Dat zijn degenen die de grote verdrukking hebben doorstaan. Ze hebben hun kleren witgewassen met het bloed van het lam. 15 Daarom staan ze voor Gods troon en zijn ze dag en nacht in zijn tempel om Hem te vereren. En Hij die op de troon zit zal bij hen wonen. 16 Dan zullen ze geen honger meer lijden en geen dorst, de zon zal hen niet meer steken, de hitte hen niet bevangen. 17 Want het lam midden voor de troon zal hen hoeden, hen naar de waterbronnen van het leven brengen. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen.'

Zingen: *Gezang 14: 3, 4 en 5*

De Heer is mijn Herder!
Al dreigt ook het graf,
geen kwaad zal ik vrezen,
Gij zult bij mij wezen;
o Heer, mij vertroosten
uw stok en uw staf!

De Heer is mijn Herder!
In 't hart der woestijn
verkwikken en laven
zijn hemelse gaven;
Hij wil mij versterken
met brood en met wijn.

De Heer is mijn Herder!
Hem blijf ik gewijd!
'k zal immer verkeren
in 't huis mijnes Heren:
zo kroont met haar zegen
zijn liefde me altijd.

Overdenking

Zingen: *Gezang 440: 1, 2 en 4*

Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwrikt bestaan,
als aarde en hemel ondergaan.

Het is het eeuwige erbarmen,
dat mijn besef te boven gaat,
het zijn de liefdevolle armen,
het is zijn hart, dat openstaat.
Hij noodt de zondaar, Hij vergeeft
die Hem het hart gebroken heeft.

Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.

Gedicht door kleindochter Kimberly

Kimberly en Marjanne leggen een witte steen in de herdenkingschaal

Dankgebed en voorbeden

Dankwoord door Jaap-Wim

Zingen: *HH 200: 1 en 3*

U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen daald' een engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
Die mij heeft genezen, Die mij vrede geeft?
In Zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zegen

Zingen bij het uitdragen: *ELB 413: 1, 2 en 3*

Lichtstad met uw paar'len poorten,
wond're stad, zo hoog gebouwd,
nimmer heeft men op deze aarde
ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.

Heilig oord vol licht en glorie,
waar de boom des levens bloeit
en de stroom van levend water
door de gouden Godsstad vloeit. (*Refrein*)

Schoon tehuis voor moede pelgrims,
komend uit de zandwoestijn,
waar zij rusten van hun werken
bij de springende fontein. (*Refrein*)